

TAR BÉLA

VALAHOLANGYAL

*fagytestű tél
kenderkötél
balladát
himbál a szél
és kormos éj
meg üszök-nap
valahol
álmokat akasztanak
álmokat
hitet és verseket
meztelen
tisztá szíveket
s azt ki
dacolt a faggyal
valaholAngyal
és
így jár mind
ki szeretett
ki lányoktól
csókot lopott
árva szívébe
szeretőt
ege alá
Hazát álmodott
ki dacolt a faggyal
valaholAngyal
majd
lelkünket
az eső veri
az ég Angyalát
eltemeti
és
körbefonják
a balladák
a mennybolt
huzatos templomát*

NINCS

*többé DE
nincsen ÉS
elhullnak
mind
a
kötőszavak
élünk
a világ erdejében
hajszolt
megrémült
űzött vadak
gerincünk
hajlítja félelem
a végtelen éj
néma holdjával
az elmúlás
üzen
a semmi ágán
nem ül madár
minden dalunkkal
megszökött
megcsalt
szívünkkel
ott
köröz
a nagyvilág
fölött*

én leszek

*arcodon
hópihe,
nyelveden
elmorzsolt ige,
ajkadon
csókok lángnyoma,
én leszek
a csók maga.
s ha majd
mint
alvadt vérdarab,
tavadba
csobban
az alkonyat,
ott
velem zúg
és ring a sás,
a naplemente-tollvonás,
ha
felizzik a papír-ég,
a nádassal
a szívem ég.*

Arany János: Ágnes asszony